خبرها

سایتی برای معرفی مشاهیر اروپایی

ایرنا: وب‌سایت آلمانی که در آن تصاویر و اطلاعات مربوط به مخترعان، مشاهیر، نخبگان و افراد مشهور اروپایی درج شده است، راه‌اندازی شد. علاقه‌مندان برای دستیابی به اطلاعات این سایت می‌توانند به آدرس اینترنتی WWW.AUGENZEUGEN.DE مراجعه کنند. از جمله خلاقیتی که در این سایت به کار گرفته شده است نشان دادن تصاویر سه‌بعدی از مشاهیر اروپایی است. کاربران با ورود به این سایت بدون آنکه بخواهند فکرشان را برای پی بردن به نام شخصیتی که می‌بینند مشغول کنند می‌توانند با کلیک بر روی عکس شخصیت مورد نظر به نام، بیوگرافی و آثارش دست یابند. در سایت AUGENZEUGEN عکس مشاهیر از اخبار و اطلاعات مربوط به آنان مجزا شده است.

موتور جست‌وجو ویژه کودکان دبستانی

ایرنا: شرکت «ای‌اوال» موتور جست‌وجوی جدیدی را راه‌اندازی کرده است که کودکان دبستانی می‌توانند از آن برای جست‌وجوی اطلاعات مربوط به تکالیف درسی خود استفاده کنند. این موتور جست‌وجوی جدید با نام استادی بادی (Study Buddy) در اصل به صورت رایگان راه‌اندازی شده، اما یک نسخه دیگر از آن که به منابع بیشتری دسترسی دارد، با اشتراک ماهیانه ۴/۹۵ دلاری قابل استفاده است. کاربران موتور جست‌وجوی «استادی بادی» حتی می‌توانند کلاس چندم بودن خود را نیز تعیین کرده و به طور مثال با انتخاب کلاس دوم دبستان، اطلاعات استخراج شده با این موتور جست‌وجو را کاملاً با رده سنی خود هماهنگ کنند. «جیون هرلورد» مدیر بخش آموزش و خدمات کاربری «ای‌اوال» اعلام کرد موتورهای جست‌وجوی معمولی باید بتوانند به گستره بسیار وسیعی از نیازهای کاربران پاسخ بدهند و به همین علت اغلب اطلاعاتی که ارائه می‌کنند مناسب نیازهای کودکان نیست و به همین جهت «استادی بادی» ویژه استفاده کودکان دبستانی راه‌اندازی شده‌است. شرکت «ای‌اوال» در این طرح از دایره‌المعارف‌ها و وب‌سایت‌های علمی مفیدی نظیر سایت سازمان «ناسا» و همچنین کتابخانه کنگره آمریکا برای استخراج اطلاعات استفاده می‌کند و تمامی اطلاعات ارائه شده در موتور جست‌وجوی «استادی بادی» را چند آموزگار و کارشناس مورد بازبینی قرار داده‌اند. موتور جست‌وجوی «استادی بادی» یکی از آخرین خدمات رایگان «ای‌اوال» است که با هدف جلب کاربران بیشتر به سوی وب‌سایت‌های این شرکت و در نتیجه بالابردن درآمدهای ناشی از جلب آگهی‌های اینترنتی راه‌اندازی می‌شوند. البته میزان آگهی‌های اینترنتی «استادی بادی» در مقایسه با سایر وب‌سایت‌های «ای‌اوال» بسیار کمتر است و محیطی مناسب استفاده کودکان از اینترنت را فراهم کرده‌است.

امکان دانلود رایگان داستان‌های قدیمی فراهم شد

موتور جست‌وجوی «گوگل» در آینده نزدیک به صورت رایگان امکان دانلود و چاپ داستان‌های قدیمی را که دیگر دارای کپی‌رایت نیستند، فراهم می‌کند. در این خدمات کاربران می‌توانند با استفاده از قابلیت جست‌وجوی کتاب (گوگل بوک‌سرچ) در موتور جست‌وجوی گوگل رمان‌های مورد نظر خود را یافته و در صورت علاقه آنها را به شکل کامل دانلود کرده و یا چاپ کنند. «گوگل» در گذشته تنها به کاربران اجازه مطالعه کتاب‌ها در صفحه نمایش رایانه را اهدا می‌کرد و کاربران نمی‌توانستند این کتاب‌ها را برای خود دانلود کنند. خدمات «گوگل بوک‌سرچ» در حقیقت زیرمجموعه‌ای از برنامه بلندمدت اسکن و دیجیتالی کردن میلیون‌ها کتاب کتابخانه‌های بزرگ جهان است. هم‌اکنون دانشگاه‌های «آکسفورد»، «هاروارد»، «استنفورد»، «میشیگان»، «کالیفرنیا» و همچنین کتابخانه عمومی نیویورک در این طرح عظیم با «گوگل» همکاری می‌کنند. خدمات جدید جست‌وجوی کتاب‌های «گوگل» اجازه دسترسی کاربران به کتاب‌هایی که همچنان دارای حق کپی‌رایت هستند را نمی‌دهد. سایت «گوگل» هفته گذشته نیز قابلیت جست‌وجوی کتاب‌ها در میان کتاب‌های برخی کتابخانه‌های بزرگ جهان را به خدمات «گوگل بوک‌سرچ» خود افزوده بود که این قابلیت به نام «لایبرری کتلوگ سرچ» به کاربران اجازه می‌دهد اطلاعات مورد نیاز خود را در کتابخانه‌های بزرگ جهان جست‌وجو کنند. در هر بار جست‌وجوی یک کتاب با استفاده از خدمات «لایبرری کتلوگ سرچ»، یک لینک اینترنتی نیز برای کاربر به نمایش درمی‌آید که کاربر با کلیک کردن روی این لینک می‌تواند فهرست کاملی از کتابخانه‌های دارای آن کتاب خاص را مشاهده کند. در این خدمات شرکت «گوگل» اطلاعات مربوط به برخی از کتابخانه‌های مهم ۳۰ کشور جهان را فهرست کرده است. شرکت «گوگل» علاوه بر تمامی این موارد دارای خدمات دیگری به نام «گوگل اسکولار» نیز هست که اطلاعات مورد نیاز کاربران را از میان دانشنامه‌های دانشگاه‌های بزرگ استخراج می‌کند. «گوگل» در جدیدترین خدمات خود، یعنی قابلیت دانلود و چاپ کتاب‌های داستانی که در قانون کپی‌رایت صدق نمی‌کنند، این کتاب‌ها را به فرمتی برای کاربران نمایش می‌دهد که با استفاده از چاپگرهای معمولی به سادگی قابل چاپ باشند.

غربت سفارتخانه‌های ایران در اینترنت

علی محمد آقازمانی

سایت وزارت امور خارجه کشور www.mfa.gov.ir، از ۵ شهریور ماه تا حداقل دهم شهریور (زمان تنظیم این گزارش) سال‌جاری، در دسترس نبود (Service Unavailable Now)! و سئوال این است که چرا باید سایت رسمی اطلاع‌رسانی الکترونیکی این وزارتخانه مهم کشورمان در وب، در دسترس نباشد آیا پایگاه ثانویه‌ای در دسترس است؟ قطعاً خیر علت چیست؟ آیا با این روند می‌توان در دموکراسی دیجیتالی پیشگام شد.

دموکراسی دیجیتالی (Digital Democracy)، امروزه به عنوان یک مفهوم جدید در عرصه جامعه اطلاعاتی (information society) در هزاره سوم، پدیدار شده است. استفاده از نهاده‌های متنوع فناوری اطلاعات و ارتباطی روز برای تعمیق و تقویت و تحکیم ساختار دموکراسی و ارائه آن با نمودهای نوین به جامعه مخاطبان شبکه‌وند، رفتار سازمانی دموکراسی دیجیتالی را تشکیل می‌دهد. سایبر دموکراسی ابزار ممتازی در جهت معرفی ظرفیت‌ها و پتانسیل مولفه‌های دموکراسی یک کشور است و امروزه با شاهراه جهانی اطلاع‌رسانی (اینترنت)، این امر به وضوح قابل درک است. یکی از شاخص‌های عمده و اثربخش در گسترش دموکراسی دیجیتالی، سایت‌های رسمی دولت‌ها در اینترنت است. جامعه یک میلیارد کاربری وب، حجم مخاطب کمی برای اطلاع‌رسانی فراگیر و چند وجهی دولت‌ها در سرزمین دیجیتال نیست. باید از این ظرفیت استفاده کرد و با استفاده از ابزارها و فرآیندهای آزاد در آن در تبلیغ برنامه‌های رسمی به ۱۵ درصد از جمعیت فعال و باسواد کره زمین، بیش از پیش استفاده کرد. اگر چه بیش از ۱۰۰۰ سایت دولتی ایران در وب، با برنامه‌ای نامشخص و عدم مستندسازی فرآیند اطلاع‌رسانی دیجیتالی سازمان مطبوع خود، به کار مشغول هستند، اما سایت‌های سفارتخانه‌ای ایران در اینترنت که به طور مستقیم، مورد بازدید حجم زیادی از مخاطبان غیر ایرانی کشورمان در خارج از کشور، قرار می‌گیرند، نباید از معضلات پایگاه‌های رسمی ایران در وب، برخوردار باشند.

■ معضلات سایت‌های سفارتخانه‌ای

در یک نگاه کلی به بیش از ۲۰ سایت مرتبط به نمایندگی‌های ایران در خارج از کشور، ۶ معضل اصلی و واحد در این پایگاه‌ها قابل مشاهده است که امیدواریم، حتی اگر مرکز مدیریت سایت‌های دولتی ایران راه‌اندازی نشد، شورای عالی فناوری اطلاعات وزارت امور خارجه، برای رفع این نابسامانی‌ها، با تشکیل کمیته نظارتی بر فرآیند اطلاع‌رسانی دیجیتالی این وزارتخانه، اهتمام ورزد. مهمترین چالش‌های سایت‌های سفارتخانه‌ای ایران در وب به این شرح است:

۱- عدم مستندسازی یک برنامه منسجم برای طراحی، راه‌اندازی و به‌روزرسانی این پایگاه‌ها.

۲- عدم استفاده از دامنه (domain) مناسب و به‌خصوص پسوند (extension) شایسته پایگاه‌های سفارتخانه‌ای. (مثلاً salamiran.org، به هیچ وجه شایسته سایت سفارتخانه ایران در تورنتو نیست.)

۳- عدم معرفی جامع پتانسیل‌ها و ظرفیت‌های سیاسی، فرهنگی و اقتصادی جمهوری اسلامی به عنوان یکی از تمدن‌های تاریخ در تارنماهای رسمی ایران در وب.

۴- فقدان اطلاع‌رسانی چند زبانه، مالتی‌مدیا و تخصصی در کشورهای مقصد.

۵- نبود برنامه الکترونیکی جامع برای فرآیند صدور ویزا از طریق وب‌سایت‌های سفارتخانه ایران. (امری که در سایت‌های سفارتخانه‌های اروپایی مستقر در ایران حداقل، در حال انجام است.)

۶- قرارگیری بر روی میزبان (host)های غربی که هر لحظه امکان suspend کردن سایت را فراهم می‌کنند.

■ ۲۱ سایت در یک نگاه

جهت بررسی اجمالی پایگاه‌های سفارتخانه ای ایران در وب، به ۲۱ مورد از این مراکز وبی، مراجعه کردیم. ماحصل بررسی کلی نگارنده را در ادامه می‌خوانیم. امیدواریم، در راستای نیل به دولت الکترونیک و فراگیر شدن ضریب اثربخشی اطلاع‌رسانی دیجیتالی ایران در وب، دولت نهم بیش از پیش به سازمان گسترده اطلاع‌رسانی الکترونیکی خود بها دهد.

۱- سایت سفارت ایران در پاریس: سایت سفارت ایران در فرانسه، در نشانی http://amb-iran.fr/index.php قرار دارد و بی‌شک، یکی از برترین سایت‌های سفارتخانه‌ای ایران در وب به شمار می‌آید. این پایگاه که پتانسیل‌های اطلاع‌رسانی خیلی خوبی ارائه کرده است، نمونه ارزنده‌ای برای دیگر سایت‌های سفارتخانه‌ای کشور در وب است. توجه به ارتباط الکترونیکی مخاطبان با مسئولان سفارت و اطلاع‌رسانی صوتی، تصویری و متنی اخبار ایران و فرانسه، ازجمله قابلیت‌های قابل توجه این سایت است.

۲- سایت حفاظت منافع ایران در آمریکا: این پایگاه که در آدرس: http://www.daftar.org/far/default.asp قرار دارد، از وضعیت نابسامانی برخوردار نیست. اما با وجود میلیون‌ها ایرانی مقیم آمریکا، حفاظت از منافع ایرانیان به هر صورت، باید بازتاب اینترنتی در این سایت داشته باشد که فعلاً دردسترس نیست. خبرنامه‌های منتشره در این سایت که در آدرس: www.daftar.org/forms/socialaffairs/resaneh10.pdf قرار دارد، الگوی تعاملی خوبی برای سایت و مخاطبان آن است.

۳- سایت سفارت ایران در مالزی: در قیاس با سایت‌های سفارتخانه‌ای مالزی در وب‌سایت ایران در این کشور، منعکس‌کننده خوب ظرفیت‌های ایران برای مردم مالزی نیست. آن هم کشوری که به عنوان یکی از قدرت‌های آی‌تی آسیا مطرح است. به هر حال این سایت در http://iranembassy.com.my ارائه شده است. بارگذاری خوب و به‌روزرسانی مرتب مطالب پایگاه، سایت سفارت ایران در مالزی را می‌تواند یکی از عناصر مارکتینگ اینترنتی ایران برای گردشگری الکترونیکی کند.

۴- سفارت ایران در لاهه: سایت ایران در لاهه، در بارگذاری مطالب فرآیند خوبی را در پیش نگرفته است و نوع تصاویر و چیدمان مطالب سایت، روند حرفه‌ای ندارد. از سویی، به دلیل موقعیت خاص زبانی هلند، ارائه ورژن‌های زبانی مختلفی از پایگاه ضروری تصور می‌شود. این سایت در http://www.iranianembassy.nl قرار دارد.

۵- سفارت ایران در پکن: کشور یک میلیارد و دویست میلیونی چین، بهترین فرصت گردشگری دوجانبه برای ایرانیان و چینی‌ها است. این که چقدر سازمان میراث فرهنگی و گردشگری کشورمان به جذب گردشگر از این کشور اقدام کرده است، خیلی نمودهای آشکاری حداقل در بعد اطلاع‌رسانی الکترونیکی در سایت سفارت، مشاهده نمی‌شود. سایت بیش از آن که چینی باشد، فارسی و انگلیسی است که باید این رویه اصلاح شود. این سایت در http://www.iranchina.org قرار دارد.

۶- سفارت ایران در توکیو: سفارت ایران در ژاپن، برای چندمین بار تغییر آدرس داده است. نشانی قبلی سایت ایران در آدرس: http://www2.gol.com/users/sjei/ قرار داشت که اکنون به www.iranembassyjp.com تغییر یافته است. برخلاف رسم سایت‌های سفارتخانه‌ای که از پسوند ملی کشور مقصد استفاده می‌کنند، سایت رسمی ایران در توکیو از پسوند کام استفاده کرده است و پایگاه، خیلی در اطلاع‌رسانی قابلیت‌های ایران به ژاپنی‌ها و همچنین مسائلی که ایرانیان در این کشور با آن روبه‌رو هستند، مطالب اجرایی ارائه نکرده است.

۷- سفارت ایران در جاکارتا: پایگاه ایران در جاکارتا، چند سالی است که طراحی و راه‌اندازی شده است و وضعیت قابل قبولی دارد. پرجمعیت‌ترین کشور جهان از لحاظ تعداد مسلمان، فرصت ایده‌آلی برای ایران جهت تحکیم و تقویت روابط اقتصادی سیاسی و فرهنگی می‌باشد. سایت سفارت ایران در اندونزی، باید این فرصت را غنیمت شمارد. برای کسب اطلاع به http://www.iranembassy.or.id مراجعه کنید.

۸- سفارت ایران در کپنهاگ: سایت سفارت ایران در دانمارک، گویا بیشتر برای ایرانیان طراحی شده است تا دانمارکی‌های علاقه‌مند به ایران. به هر حال مثل دیگر سایت‌های سفارتخانه‌ای، اطلاع‌رسانی قوی پتانسیل‌های اقتصادی و فرهنگی ایران در این سایت انجام نشده است. اما گرافیک و چیدمان مطالب و لینک‌های خوب سایت، باعث نمی‌شود که ما از این پایگاه کم انتقاد کنیم. این پایگاه در www.iran-embassy.dk/fa/index.htm در دسترس است. این پایگاه از نادرترین سایت‌های ایرانی است که پیام سفیر (آقای دانیالی) را به زبان فارسی در ایندکس سایت! قرار داده است و فرمی آن لاین برای ارتباط با مسئولان سفارت تعبیه نکرده است.

۹- سفارت ایران در هلسینکی: سایت ساده اما به روز شده سفارت ایران در فنلاند تحت نشانی اینترنتی ساده http://www.iran.fi، از سال ۲۰۰۰ میلادی تاکنون فعالیت کرده است. اما مثل ۲۰ مورد دیگر، سرود، آئین‌ها، قوانین ملی ایران، فرم الکترونیکی ارتباط با سفیر برای مخاطبان را در پایگاه ارائه نداده است. این که به زبان انگلیسی یا فارسی به مخاطبان سایت که اکثراً فنلاندی هستند خوشامدگویی کنیم، خیلی جالب نیست.

۱۰- سفارت ایران در اتیوپی: سفارت ایران در آدیس‌آبابا، به غربت کشور اتیوپی است. اگر چه این سایت از ۲۰۰۴ استارت خورده است، اما به جز چند پیام مهم دولت مردان ایران در ماه‌های اخیر به زبان انگلیسی مطالب خاص و چشمگیری در تارنما نمی‌بینیم. حتی بر خلاف رسم سایت‌های سفارتخانه‌ای ایران، پرچم ایران در ایندکس سایت به اهتزاز در نیامده است. این که اتیوپی کشور دست چندم جهان است، نباید سایت سفارت ایران در این کشور را تحت‌الشعاع قرار دهد. این پایگاه در http://www.iranembassy-addis.net معرفی شده است.

۱۱- سفارت ایران در ارمنستان: سایت ایران در ایروان باید تعاملی الکترونیکی با هموطنان ارمنی و خانواده‌های آنان در این کشور برقرار کند تا از پتانسیل و قابلیت‌های سایت، علاقه‌مندان استفاده بهتری ببرند. به هر حال این پایگاه، قابل قبول است و جا دارد با به‌روزرسانی بهتر و بیشتر نقطه عطفی برای اطلاع‌رسانی‌های دو کشور از طریق وب باشد.

۱۲- سفارت ایران در باکو: حجم اطلاع‌رسانی سایت پائین است. اگر چه لینک‌ها و اطلاعات ارزنده در پایگاه به صورت استاتیک ارائه کرده است، اما هنوز با وضعیت آرمانی که بتواند در اطلاع‌رسانی ظرفیت‌های دو کشور مثمرثمر باشد، فاصله دارد. این پایگاه که در www.iranembassyaz.org قرار دارد، بارگذاری حرفه‌ای و چیدمان درستی را اختیار نکرده است.

۱۳- سفارت ایران در ابوظبی: به اندازه کافی، ایرانی در امارات هست که سایت سفارت ایران در امارات متحده عربی دلیل کافی برای اطلاع‌رسانی بهتر و گسترده‌تر امکانات ایران به اماراتی‌ها در اختیار داشته باشد. سایت http://www.iranembassy.org.ae در ایندکس خود، به جای تصاویری ممتاز از ایران که نشان از فرهنگ و تمدن ایران باشد مثل آثار تخت جمشید، نمایی از تالار وحدت را ارائه کرده است که جای تعجب دارد. به هر حال سایت‌های سفارتخانه‌های ایران در کشورهای منطقه یک سر و گردن از لحاظ جبهه اطلاع‌رسانی باید وضعیت بهتری داشته باشند.

۱۴- سفارت ایران در بوداپست: قطعاً مجارها به اندازه ایرانیان به انگلیسی مسلط نیستند که سایت سفارت ایران در مجارستان کاملاً انگلیسی هست همان طور که پیشتر هم عرض شد؛ رابطه اقتصادی یا گردشگری یا سیاسی معمولی با یک کشور دلیل خوبی برای ضعیف بودن سایت سفارتخانه‌ای ایران در فلان کشور نیست و وزارت امور خارجه باید به این مسئله توجه کند.

۱۵- سفارت ایران در اسلو: رسم باب شده نمایش ساختمان سفارت ایران در فلان کشور در ایندکس سایت‌های سفارتخانه ای ایران در وب، رفتار اطلاع‌رسانی دیجیتالی خوبی نیست. بهتر است مخاطبان این سایت‌ها با آثار کهن ایران، شخصیت‌های ممتاز ایرانی معاصر یا باستانی و امثالهم در اولین برخورد آشنا شوند و حتی یک لینکی هم برای اطلاع بیشتر مخاطب بر روی تصاویر قرار گیرد. نباید کاری بکنیم که یک نروژی برای گرفتن اطلاعات در مورد مولوی و دروازه ملل مثلاً به ویکی پدیا مراجعه کند! به هر حال ایران در نروژ در www.iran-embassy-oslo.no قابل دسترس است. یکی از کارهای ارزنده این سایت معرفی نشانی الکترونیکی مسئولان سفارت در ایندکس برای ارتباط مخاطبان با آنها است که باید در همه سایت‌های ایران رسم شود.

۱۶- سفارت ایران در برلین: سفارت ایران در آلمان از جمله نمایندگی‌های مهم اقتصادی و سیاسی ایران در اروپا است که البته این کارکرد و ماموریت در سایت این سفارتخانه خیلی فیدبکی نداشته است. این پایگاه به دو زبان به ارائه اطلاعات پرداخته است. اما برای یک آلمانی علاقه‌مند به فعالیت در حوزه پلیمر در ایران، لینک‌ها یا راهنمایی‌های کلی و هدفمند و جهت‌بخشی ارائه نشده است. باید در سایت‌های سفارتخانه‌ای، فرمی الکترونیکی برای پاسخگویی به نیازهای اطلاعاتی مراجعان تعبیه شود تا ارتباط الکترونیکی مخاطب با سایت حفظ شود.

۱۷- سفارت ایران در پرتوریا: سفارت ایران در آفریقای جنوبی از سایت‌های خوب سفارتخانه‌ای ایران است. حجم اطلاع‌رسانی خوب است اما بعضی بخش‌های فاقد لینک، جالب توجه نیست. چون این سایت نماینده اطلاع‌رسانی الکترونیکی ایران در کشورهایی چون: آفریقای جنوبی، سوازیلند، وتو، موزامبیک، آنگولا و نامیبیا است، انتظار می‌رود این تارنما اهتمام بیشتری برای اطلاع‌رسانی الکترونیکی ایران در این کشورها داشته باشد. این پایگاه در http://www.iranembassy-sa.org.za معرفی شده است.

۱۸- سفارت ایران در کانادا: سایت سفارت ایران در کانادا در نشانی عجیب: http://www.salamiran.org قرار دارد. سلام ایران، نامه دامنه سفارت ایران در کانادا است که نه برای ایرانیان و نه کانادایی‌ها و نه آنانی که در بخش فرانسوی زبان کانادا زندگی می‌کنند، یادآور سایت سفارت ایران در کانادا نیست. علت چیست که سالیان سال است، سایت سفارت ایران در یکی از کشورهای عضو ۸ کشور صنعتی جهان این قدر غربت‌زده شده است، بر ما معلوم نیست. شاید وزارت امور خارجه هم با اطلاع از این وضعیت قصد ندارد فعلاً کاری انجام دهد. موج ایرانیان مهاجر به کانادا این قدر هست که سایت سفارت ایران در این کشور به گونه ای اطلاع‌رسانی بهتری داشته باشد. حداقل ثبت www.iran.ca هزینه زیادی در بر نخواهد داشت. به هر حال اگر سایبر دیپلماسی ایران در این کشور تضعیف شود، جبهه مقابل به اندازه کافی نیرو و تجهیزات برای گرفتن فرصت‌های طلایی از ما در حوزه اطلاع‌رسانی دیجیتالی در اختیار دارد.

۱۹- سفارت ایران در مسکو: تعاملات فرهنگی و سیاسی و اقتصادی ایران و روسیه آنقدر گسترده و راهبردی هست که سایت سفارتخانه ایران در روسیه، با عالی‌ترین سطح اطلاع‌رسانی، ظرفیت‌های ایران را به علاقه‌مندان به همکاری در روسیه معرفی کند. سایت سفارت ایران در این کشور در www.iranembassy.ru قرار دارد. بیش از ۱۰۸ هزار بار بازدید از ایندکس این سایت، نشان از حجم مخاطب خوب این پایگاه دارد که باید با گرافیک و اطلاع‌رسانی مالتی مدیا جذاب‌تر شود.

۲۰- سفارت ایران در استرالیا: اکنون که حجم مهاجران و دانشجویان ایرانی به استرالیا در حال افزایش است، انتظار می‌رود که پایگاه www.iranembassy.org.au، با درک نیازهای مخاطبان خود و رساندن پایگاه به حد آرمانی، چند پیچ سایت را که به دو زبانه ارائه شده است، با همت دکتر طالبی سفیر ایران در این کشور ارتقا دهد. مسائل زیادی را برای اطلاع ایرانیان مقیم و استرالیایی‌های علاقه‌مند به همکاری اقتصادی و فرهنگی با ایران، باید در این تارنما ارائه کرد.

۲۱- سفارت ایران در نیوزلند: سایت www.iranembassy.org.nz، خیلی برای وبگردهای ایرانی در اقتصادی نقاط جهان، شناخته شده نیست. اما سفارت ایران در ولینگتون با حجم اطلاع‌رسانی پائین و راه‌اندازی یک سایت استاتیک، خیلی در جهت معرفی پتانسیل ایران به نیوزلندی‌ها، کار خاصی انجام نداده است. به هرحال هنوز فرهنگ و برنامه جامع اطلاع‌رسانی فراگیر دیجیتالی رسمی کشور در وب نهادینه شده است که باید در دستورکار دولت محترم قرار بگیرد. متاسفانه این سایت حداقل یک ماه است که به‌روزرسانی نشده است.

■ سفارتخانه‌های ایران در سرزمین دیجیتال

در زیر فهرست ۲۳ پایگاه اینترنتی مربوط به نمایندگی‌های جمهوری اسلامی در خارج از کشور ارائه شده است. امیدواریم دولت نهم برای رهایی از غربت سایت‌های سفارتخانه‌ای ایران در اینترنت بیش از دول قبلی اهتمام جامع داشته باشد.

۱- نمایندگی ایران در سازمان ملل: www.un.int/iran

۲- سفارت ایران در لاهه هلند: www.iranianembassy.nl

۳- سفارت ایران در کانادا: www.SalamIran.ORG

۴- سفارت ایران در آفریقای جنوبی: www.iranembassy-sa.org.za

۵- سفارت ایران در فرانسه: http://amb-iran.fr

۶- سفارت ایران در برلین: www.iranembassy.de

۷- سفارت ایران در نروژ: www.iran-embassy-oslo.n

۸- سفارت ایران در مجارستان: www.iranembassy.hu

۹- سفارت ایران در امارات متحده: www.iranembassy.org.ae

۱۰- سفارت ایران در آذربایجان: www.iranembassyaz.org

۱۱- سفارت ایران در ارمنستان: www.iranembassy.am

۱۲- سفارت ایران در اتیوپی: www.iranembassy-addis.net

۱۳- سفارت ایران در فنلاند: www.iran.fi

۱۴- سفارت ایران در اندونزی: www.iranembassy.or.id

۱۵- سفارت ایران در ژاپن: www.iranembassyjp.com

۱۶- سفارت ایران در چین: www.iranchina.org

۱۷- سفارت ایران در مالزی: http://iranembassy.com.my

۱۸- سفارت ایران در انگلستان: www.iran-embassy.org.uk

۱۹- سفارت ایران در دانمارک: www.iran-embassy.dk

۲۰- سفارت ایران در استرالیا: www.iranembassy.org.au

۲۱- سفارت ایران در نیوزلند: www.iranembassy.org.nz

۲۲- سفارت ایران در روسیه: www.iranembassy.ru

۲۳- دفتر حافظ منافع ایران در واشینگتن: www.daftar.org

آن لاین

شناسنامه سایت‌های فارسی

پویا بختیاری

صفارهرندی وزیر فرهنگ و ارشاد کشور در هفته دولت بر لزوم شناسنامه‌دار شدن فعالیت سایت‌های اینترنتی فارسی تاکید کرد. شاید این برای نخستین بار در چند سال اخیر بود که عالی‌ترین مقام وزارت ارشاد کشور در موضعی صریح، بر شناسنامه‌دار شدن سایت‌های فارسی تاکید کرد.

در پی این اعلام که در روزهای اول شهریورماه سال جاری صورت گرفت، مواضع فعالان آی‌تی کشور به‌خصوص افرادی که به نوعی در سایبر ژورنالیسم فعالیت دارند، متفاوت بود. البته مسئله حقوقی شدن انتشار تولید محتوای الکترونیکی در کشور، مسئله جدیدی نیست که مطرح شده باشد، اما طرح این مسئله در هفته دولت توسط وزیر ارشاد، بحث‌های مختلفی را به همراه داشت. حجت‌الاسلام ابطحی معاون سابق رئیس جمهور که سایت www.webneveshteha.com را دراختیار دارد، سال گذشته در گفت‌وگو با خبرنگار سیاسی «مهر» در خصوص طرح شناسنامه‌دار کردن سایت‌های اینترنتی اظهار داشته بود که اصولاً ماهیت رسانه‌های مکتوب و رسانه‌های مجازی با هم متفاوت است و اقدام برای شناسنامه‌دار کردن سایت‌ها، اقدامی در جهت محدود کردن آنها خواهد بود. این عضو مجمع روحانیون مبارز عملی شدن این طرح را قریب‌الوقوع ندانست و آن را نهایتاً تلاشی برای فیلتر کردن سایت‌های فارسی دانست. اما برخی از فعالان تولید محتوا در سایت‌های فارسی نسبت به این طرح عقیده دارند که طرح شناسنامه‌دار کردن سایت‌های خبری، تدبیر شایسته‌ای است به شرط آنکه این سایت‌ها در چارچوب قانون مطبوعات به رسمیت شناخته شوند و اگر قرار است برخوردی با تخلفات سایت‌ها صورت گیرد، این برخورد با حضور هیات منصفه در دادگاه صالح باشد. به هر صورت، فارغ از هر گونه واکنشی که افراد حقیقی و حقوقی کشور در مورد طرح شناسنامه‌دار شدن سایت‌های فارسی ارائه می‌کنند، رویکرد قانون‌مندسازی فضای سایبر با بومی‌سازی یکپارچه مسئله مهمی است که جامعه اطلاعاتی ایران، بیش از هر زمان دیگری برای رشد و بالندگی، به آن نیاز مبرم دارد. دولت، مجلس و قوه قضائیه، به عنوان ارکان رسمی نظام که منطبق با نص قانون اساسی وظایف خاص خود را دارند، باید تکلیف قانون‌مندسازی همه نوع فعالیت در فضای سایبر را در سرزمین ایران روشن کنند.

اگر ماهیت حقوقی فعالیت‌های مبتنی بر فضای سایبر در کشور روشن و شفاف شود، آن وقت است که می‌توانیم به تجارت الکترونیک، بانکداری الکترونیک، آموزش الکترونیکی منسجم، مشاوره الکترونیکی و به طور کل هر نوع فعالیت ارزنده دیگر در فضای سایبر اهمیت دهیم. انتظاری که اکنون برای پتانسیل‌های حاکم بر نظام مادی و معنوی فناوری اطلاعات و ارتباطات ایران متصور است، باید بر مبنای نهادهای حقوقی و قضایی پشتیبان مسئله باشد. نمی‌شود به فکر توسعه صادرات نرم‌افزار در کشور بود، در حالی که نرم‌افزارهای قفل شکسته داخلی و خارجی در کشور به‌وفور یافت می‌شود و نیروی انتظامی و مراکز حقوقی کشور رفتار سازمانی قاطع و صریحی برای برخورد با جرائم رایانه‌ای (cyber crime) دراختیار ندارند. به نظر می‌رسد، برای رشد سازمان آی‌تی‌مدار و آی‌تی‌محور در کشور، باید همه مولفه‌های موثر بر تابع رشد صعودی ICT در ایران، با هم رشد کنند. این اهتمام، سبب می‌شود تا چشم‌انداز و ماموریت ملی و نهادهای سلسله‌مراتبی برای اجرای موارد مربوطه، روشن، تفسیر و یکپارچه شوند. شاید یکی از دلایل رشد ضعیف فناوری اطلاعات در سطح ملی، فقدان مرکزی مستقل برای اعمال وحدت فرماندهی (unity of command) در هدایت دولت الکترونیک (e-government) در ایران باشد. اگر بتوانیم به این نقطه عطف دسترسی پیدا کنیم، آن وقت، طرح شناسنامه‌دار شدن سایت‌های فارسی، با دیدی روشن، بازتر و فضایی آماده‌تر از حیث حقوقی، قضایی و ابزاری در دسترس خواهیم داشت. در یک کلام، اقدام به شناسنامه‌دار کردن سایت‌های فارسی در اینترنت، سه مسئله مهم را در این راستا مورد توجه قرار می‌دهد که عبارتند از:

۱- هیچ نشریه سنتی، که نمی‌شود و هیچ‌گاه نسخه موجود در تحریریه نشریه‌ای که به چاپخانه ارسال می‌شود، با نسخه‌ای که روی کیوسک قرار می‌گیرد، تفاوتی ندارد. اما، میزبان یک سایت فارسی و عملکردهای HACKING، می‌تواند اختلالاتی را در فرآیند اطلاع‌رسانی یک پایگاه اعمال کند که فهم، عمدی یا غیرعمدی بودن این رفتار، حضور ارگان‌های مختلفی را در کنار وزارت ارشاد برای کنترل بر فعالیت سایت‌های فارسی، دلالت می‌کند.

۲- برای دادرسی بر جرائم سایت‌های شناسنامه‌دار، آیا قانون جرائم رایانه‌ای کشور که فعلاً در سطح پیش‌نویسی قرار دارد، مورد ملاک قرار خواهد گرفت و اینکه آیا اگر پایگاه شناسنامه‌داری، لینکی به سایت یک روزنامه اسرائیلی ارائه کند مورد تعقیب قضایی قرار می‌گیرد.

۳- اگر وب‌مسترهای سایت‌های فارسی در داخل یا خارج از کشور، نسبت به شناسنامه‌دار شدن سایت خود اقدام نکنند، با فیلتر یا ممنوعیت اطلاع‌رسانی مواجه می‌شوند؟ آیا وبلاگ‌ها نیز شامل این طرح خواهند شد؟ اگر فقط سایت‌های فارسی مشمول این طرح شوند، مسئول شناسنامه‌دار کردن سایت‌های فارسی، چگونه می‌تواند بر روند بازبینی مطالب پایگاه‌های فارسی و پیگیری حقوقی ده‌هاهزار سایت فارسی که هر روز به تعداد آنها افزوده می‌شود، نظارتی کاربردی داشته باشد.